

Alkotmánybíróság

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr
részére

Budapest, Donát utca 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1v/890-2/2021	
Érkezett: 2021 JÚN 04.	
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

Alulírott **Kotrebai Erika** [redacted] alatti lakos) mint az ellenem és a [redacted] szám alatti lakos) ellen a

[redacted] I. rendű, és [redacted] II. rendű felperesek által üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének megállapítása iránt a Dunaújvárosi Járásbíróság előtt folyamatban volt per I.r. alperese a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2020.01.12. napján hozott és általam 2021.02.05. napján kézhez vett Pfv.VII.20.930/2020/2. számú felülvizsgálatot megtagadó végzése ellen a Dunaújvárosi Járásbíróság útján 2021.04.07. napján előterjesztett alkotmányjogi panasz ügyemben a T. Főtitkár Úr 2021.04.29. napján kelt IV/890-1/2021.ügyszámú tájékoztató levelére hivatkozással az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. (továbbiakban: Abtv.) 27.§ (1) bekezdése és (1b) bekezdése alapján az alábbi

kiegészítéssel és hiánypótlással egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszindítványt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a tisztelt **Kúria**, mint felülvizsgálati bíróság **Pfv.VII.20.930/2020/2.** számú – felülvizsgálatot megtagadó - végzésének Alaptörvény ellenességét, és azt az Abtv.43.§-nak megfelelően semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

A [redacted] nevű lányom és Én [redacted] n 2017.01.06. napján üzletrész átruházási szerződést kötöttünk a néhai élettársammal, [redacted] volt [redacted] szám alatti lakossal a [redacted]

[redacted] Társaságban [redacted] fennállott üzletrésze megvásárlásáról 1.500.000,-Ft névértéken.

[redacted] átruházóval 1997. évtől élettársi (érzelmi és vagyoni) közösségben éltem. Az élettársi kapcsolat kezdetén a korábbi házassági életközösségemből született két kiskorú gyermekem is velünk élt. Az élettársi közösségünkben 2001.02.17. napján [redacted] nevű gyermekünk született.

Az üzletrész átruházásról szóló megállapodást az átruházó kezdeményezte, és ő készítette elő a megállapodás tervezetét, melyet az okiratot tanúként aláíró [REDACTED] és [REDACTED] lakásában írtuk alá. [REDACTED] ugyanis korábban az átruházó egyéni vállalkozásának könyvelését végezte.

Néhai [REDACTED] 2009. évben megbetegedett, és a 2017.01.11. napján bekövetkezett elhalálozásáig súlyos szívbetegségben szenvedett. Én 1998.08.03. napjától dolgoztam az élettársam vállalkozásban, majd később a [REDACTED] közösen hoztuk létre.

A II.r. alperes pedig 2006. évtől a társaság alkalmazottja lett, és a műszeres anyagvizsgálatot - az ahhoz szükséges bizonyítvány megszerzése után - 2016. évtől kezdődően ő végezte.

A néhai [REDACTED] az egyre súlyosabbá váló szívbetegsége következtében ugyanis 2015. évtől kezdve már egyre kevesebb munkát végzett a társaságban, így 2016. évre a megrendelés állomány is lecsökkent. Ez lelkileg is megviselte a néhai élettársamat, aki azt is tervezgette hogy kiszáll a cégből.

A megállapodás létrehozását az élettársam előzetesen megbeszélte velünk, és ő szervezte meg a megállapodás aláírását [REDACTED] al, ahová közösen mentünk el.

A megállapodás aláírásakor még nem tudhattuk, hogy [REDACTED] rövid időn belül elhalálozik. Egy rosszullétet követően 2017.01.11. napján váratlanul elhunyt.

Az elhalálozással járó gyászreakció, és az ezzel kapcsolatos intézkedések miatt én, mint a társaság ügyvezetője csak 2017.01.19. napján tudtam gondoskodni az üzletrész átruházással kapcsolatos társasági szerződés módosításáról, és a változásbejegyzési kérelem cégbíróságnál történő előterjesztéséről, melyre [REDACTED] ügyvéd kapott ügyvédi meghatalmazást.

A Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a 2017.02.01. napján kelt Cg.07-09-007050/42. számú végzésével rendelte el a változások bejegyzését a cégjegyzékbe.

Az örökhagyó utáni hagyatéki eljárás Dr. Kindl Eszter Györgyi Közjegyző (8000 Székesfehérvár, Jókai u. 4.) előtt indult meg a 42015/Ü/335/2017. szám alatt.

Az örökhagyó hagyatékának leltározását Székesfehérvár Megyei Jogú Város Jegyzője (8000 Székesfehérvár, Városház tér 1.) 2017.02.27. napján végezte el a 29/2010.(XII.30.) KIM rendelet alapján. A hagyatéki leltár 2017.03.02. napján került iktatásra a közjegyzőnél.

Az eljáró közjegyző a 2017.11.07. napján tartott folytatólagos tárgyaláson hirdette ki a Székesfehérváron 2001.09.12. napján kelt alakilag aggálytalan végintézkedést, valamint ismertette az örökhagyó 1998.07.28. napján Székesfehérváron kelt előző végintézkedését, és tájékoztatta a jelenlévőket az utóbb kelt végrendelet esetén alkalmazandó Ptk. szabályairól, mely szerint ha az örökhagyó újabb végrendeletet tesz, a korábbi végrendeletet visszavontnak kell tekinteni.

Tájékoztatta arról is a jelenlévőket, hogy az utóbb kelt végrendelet alakilag aggálytalannak látszik, abban minden korábban tett végrendeletét visszavonta az örökhagyó, és általános örökös nevezést tartalmaz, így a közjegyző ezen utóbb kelt végrendelet alapján adja át a hagyatékot. Mindezek az 50-es sorszámu jegyzőkönyvben kerültek rögzítésre.

Felperesek a kihirdetett végrendeletet nem tekintették érvényesnek, és a hagyatékot a törvényes öröklés rendjén kérték átadni, de a jogi képviselőjük az 57-es számú jegyzőkönyvbe foglalt kérelmükben a hagyatéki eljárás felfüggesztését kérték, mert vitatták az örökhagyónak a [REDACTED] Kft-ben fennállott üzletrésze átruházásáról szóló szerződésben az örökhagyó aláírását, és erre tekintettel büntető feljelentést is tettek ellenünk, és a szerződést tanúként aláírt személyek ellen.

Az eljáró közjegyző az örökhagyó hagyatékát a 2017.12.15. napján kelt 42015/Ü/335/2017/63. szám alatt a II-es számú végzésével ideiglenes hatállyal adta át nekem mint általános végrendeleti örökösnek. Az I. számú végzésével pedig a felperesek 57-es számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt felfüggesztésre irányuló kérelmét elutasította, mert az 57-es számú jegyzőkönyvbe foglalt felhívás ellenére az abban megjelölt 15 napos határidőn belül nem igazolták a felfüggesztés alapjául szolgáló büntető eljárás folyamatban létét.

A közjegyző megkeresésére a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság Székesfehérvári Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály által megküldött 07010/1860/2017.bü. számú határozat alapján - az intellektuális közokirat hamisítás büntettének megalapozott gyanúja miatt folytatott - nyomozás megszüntetésre került, így a Het.71.§ (1) bekezdésében foglalt felfüggesztési ok nem állt fenn. Az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés 2018.01.12. napján emelkedett jogerőre.

Az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzésben figyelmeztette felpereseket, hogy az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel figyelembe nem vett és öröklési jogvita (az örökösöként érdekelték között abban a kérdésben felmerült vita, hogy a hagyaték kit, és milyen jogcímen illet, valamint a természetben kiadni igényelt kötelesrész tárgyában felmerült vita), vagy másodlagos öröklési jogi vita (az öröklésben érdekelték között a hagyatéki hitelezői igény, a nem természetben kiadni igényelt kötelesrész iránti igény, illetve a kötelmi hagyomány iránti igény jogalapja, vagy annak összecszerűsége tárgyában felmerült vita) tárgyat képező igénye érvényesítése iránt indított hagyatéki pert az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell megindítani.

A per megindítását legkésőbb a határidő elteltét követő 8. napig a perre illetékes bíróság által érkeztetett keresetlevél bemutatásával, vagy más hitelt érdemlő módon a közjegyzőnél igazolni kell. A pert azzal szemben kell megindítani, akinek a hagyatékból való részesülése az öröklési jogi vita tárgya.

A hagyatékátadó végzés alapjául szolgáló végrendeletben az örökhagyó minden ingó és ingatlan vagyonát rám hagyta azzal, hogy a törvényes öröklésre jogosult négy gyermeke kötelesrésze legyenek jogosultak.

Meghagyta azt is, hogy a kötelesrésze jogosult örökösöket - a [REDACTED] Kft-ben fennálló üzletrésze, és a [REDACTED] utcai lakóház részemre történő kiadása után - a fennmaradó vagyonrészből kell kielégíteni.

Felperesek a hagyatéki tárgyaláson szereztek tudomást arról, hogy az Édesapjuk 2001.09.12. napján végrendeletet tett teljes bizonyító erejű magánokiratban, melyben engem nevezett meg általános örökösének, és a végrendelet 3. pontjában kijelentette az örökhagyó, hogy a végintézkedését annak tudatában teszi meg, miszerint a törvényes öröklésre jogosult leszármazóit a végrendelettel a kötelesrésze szorítja.

Felperesek emiatt bosszút forraltak ellenem, és a Székesfehérvári Járásbíróságon előterjesztett keresetlevelükben – a hagyatéki per helyett – az üzlet rész átruházásról szóló szerződés létre nem jöttének megállapítását kérték, és 6. pontba foglalt kereseti kérelmükben az eredeti állapot helyreállítását, a cégbíróság megkeresését, és az eljáró közjegyző megkeresését is kérték a póthagyatéki eljárás lefolytatása érdekében.

A közjegyző előtti hagyatéki tárgyaláson készült jegyzőkönyvben még a végrendelet érvénytelenségére is hivatkoztak.

Felperesek a keresetlevelük benyújtása előtt - ellenünk közokirat hamisítás gyanúja miatt - tett büntetőfeljelentésükre tekintettel a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kereseti kérelmükben kizárási indítványt is előterjesztettek a Székesfehérvári Járásbíróság kizárása érdekében.

Az eljáró közjegyző megkereste a nyomozással megbízott Sárbogárdi Járási Rendőrkapitányságot. A nyomozó hatóság azonban azt közölte, hogy időközben bűncselekmény hiányában a nyomozás megszüntetésre került.

A nyomozó hatóságtól beszerezett iratok között fellelhető volt az az írásszakértői vélemény is, mely azt állapította meg, hogy az üzletrész átruházási szerződésen fellelhető aláírás nem [REDACTED] átruházótól származik.

A megküldött nyomozati iratok közül felperesek az írásszakértői véleményt kiragadták, és azzal kívánták bizonyítani a szerződés létre nem jöttét, és azt hogy a szerződést nem az Édesapjuk írta alá.

A nyomozó hatóság azonban a nyomozást megszüntető határozatában nem tekintette minden kétséget kizárónak az írásszakértői véleményt, mert azzal szemben álltak a tanúvallomások.

A megszüntető határozat indokolása szerint egységes a gyakorlat annak megítélésében, hogy a szakértői vélemény készítésénél sem lehet kizárni a tévedés lehetőségét. Erre tekintettel a bűncselekmény elkövetését sem lehetett megállapítani.

Ennek ellenére felperesek olyan következtetéseket vontak le, amelyeket a nyomozati iratok nem tartalmaznak. Azt azonban a keresetlevél nem tartalmazza, hogy a feljelentésükre indult nyomozás bűncselekmény hiányában megszüntetésre került.

A felperesek keresetének elbírálásából a Székesfehérvári Törvényszék a Székesfehérvári Járásbíróságot kizárta, és az elbírálásra a Dunaújvárosi Járásbíróságot jelölte ki.

Az I.fokú bíróság a felperesek keresetének a főtárgy vonatkozásában helyt adott, és a 2019.11.13. napján kelt 7.P.20.361/2018/52. számú ítéletében megállapította, hogy: *"A 2017.01.06-ai keltezéssel ellátott üzletrész adásvételről történő átruházásáról szóló megállapodás az I.r. és a II.r. alperesek, valamint néhai [REDACTED] között nem jött létre."*

Megkereste egyben a Székesfehérvári Törvényszék Cégbíróságát, hogy néhai [REDACTED] átruházó tulajdonjogát a fent megjelölt üzletrész átruházási szerződéssel érintett [REDACTED] Társaságban fennállott üzletrészre jegyezze vissza a mi tulajdonjogunkat pedig törölje.

Kötelezett egyben bennünket arra, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessünk meg a szintén egyetemlegesen jogosult felperesek részére 852.000,-Ft perköltséget.

Nem hozott döntést az I. fokú bíróság a felperesek azon kérelme ügyében, hogy a Járásbíróság keresse meg az eljáró közjegyzőt az ítélet kézbesítésével figyelemmel arra, hogy a visszajegyzés következtében az örökhagyó üzletrésze hagyatéki vagyont fog képezni.

Az általunk benyújtott fellebbezés folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék, mint II. fokú bíróság a 2020.05.07. napján hozott 2.Pf.287/2019/10. számú ítéletével az I.fokú ítéletet részben megváltoztatta, a cégbíróság megkeresését mellőzte, e körben a keresetet elutasította, és az egyetemlegesen általunk fizetendő I.fokú perköltség összegét 725.000,-Ft-ra leszállította.

Ezt meghaladóan az I.fokú ítéletet helybenhagyta, és kötelezett bennünket arra, hogy az egyetemlegesen jogosult felperesek részére fizessünk meg 15 napon belül 222.250,-Ft II. fokú perköltséget.

A jogerős ítélet alapvető eljárási és anyagi jogszabályokat sért – köztük a Ptk.6:88.§ (3) bekezdését is – melyre mi a fellebbezésünkben hivatkoztunk.

Az itt megfogalmazott szabály szerint a szerződés semmisségére - léte nem jöttének megállapítására - az hivatkozhat és ilyen per megindítására az jogosult, akinek ehhez jogi érdeke fűződik, vagy akit erre a törvény feljogosít.

A törvény pedig - a helyes értelmezése szerint - a támadott szerződésben félként részt nem vevő harmadik személy pedig akkor jogosult ilyen per megindítására, ha a hivatkozott érvénytelenségi ok **egyértelműen és minden kétséget kizáróan megállapítható**.

A bíróságnak ugyanis csak a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget kell hivatalból is észlelnie.

A perben rendelkezésre álló nyomozati iratok azt támasztják alá - a nyomozás jogerős büncselekmény hiányában történt megszüntetésére tekintettel -, hogy egyértelműen nem állapítható meg a támadott üzletrész átruházásról szóló szerződés létre nem jötte.

Álláspontom szerint a II. fokú ítélet azért sem felel meg a jogszabályoknak, mert a felperesek keresetlevelét nem vizsgálta meg abból a szempontból, hogy a keresetlevélben előterjesztett érdemi kérelmek elbírálása Járásbírósági hatáskörbe tartozik-e, vagy sem.

Azt sem vizsgálta meg, hogy a felperesek kereseti kérelme megfelel-e a Pp.170.§-ban foglalt követelményeknek.

A kereseti kérelmek között szereplő eredeti állapot helyreállítása iránti kérelemnek továbbá akadályát képezte az, hogy az örökhagyó elhunyt, - és a halál pillanatában az általános végrendeleti örökös pozíció fennállása miatt - az örökhagyó hagyatékát megszereztem.

Az elhunyt embernek megszűnt a jogképessége, s emiatt a cégjegyzékbe az ő tulajdonjogát visszaállítani sem lehet.

Ezen túlmenően pedig a cégbíróság az üzletrész átruházással kapcsolatos változásbejegyzési kérelem teljesítése során az üzletrésszel kapcsolatos változásokat elrendelő bejegyező végzéséhez kötve is van, azt cégtörvényességi vizsgálat hivatalból történő elvégzése során nem változtathatja meg.

Emiatt a Székesfehérvári Törvényszéknek lett volna hatásköre a felperesek teljes kereseti kérelmének elbírálására. Az I. fokú eljárásban pedig mi – az érdemi ellenkérelem előterjesztése előtt – hatásköri kifogást, és áttétel iránti kérelmet terjesztettünk elő, melyet az I. fokú bíróság elutasított, a fellebbezésünkre pedig a II. fokú bíróság helybenhagyott.

Az eljáró bíróságok pedig az eljárás bármely szakaszában kötelesek lettek volna vizsgálni a hatáskörük meglétét.

A jogerős ítélet sérti továbbá a Pp.383.§ (3) bekezdését, amely kimondja, hogy:

" 383. § [Döntés az ügy érdemében]

(3) Ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, felülbírálati jogkörének korlátai között határozhat a perben érvényesített jog, illetve az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérelmekről is, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetve amelyről nem határozott."

A II. fokú bíróság azért sértette meg az idézett törvényi rendelkezést, mert nem hozott döntést a felperesek azon kereseti kérelme ügyében, hogy keresse meg Dr. Kindl Eszter Györgyi közjegyzőt az ítélet kézbesítésével figyelemmel arra, hogy a visszajegyzés következtében az örökhagyó üzletrésze hagyatéki vagyont fog képezni.

- Álláspontunk szerint azonban a jogerős ítélet téves jogszabály értelmezésen alapul, mert a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXVIII.tv. (Het.) 6.§ (1) bekezdés f) pontja szerint:

"f) hagyatéki per: az öröklésben érdekelt által az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel figyelembe nem vett és öröklési jogi vita vagy másodlagos öröklési vita tárgyát képező igénye érvényesítése iránt indított per"

- A hagyatéki perben a bíróság a hagyatékátadó végzésben figyelembe nem vett igényt érdemben bírálja el, de az elbíráláshoz adott esetben az szükséges, hogy a büntető eljárásban megállapításra kerüljön jogerősen a bűncselekmény elkövetése.
- A szerződés létre nem jöttének (érvénytelenségének) megállapítása iránti perben nem lehet olyan kereseti kérelmet előterjeszteni, mint a hagyatéki perben. A hagyatéki pernek nem alternatívája az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti per.

A Hetv.114.§-a szerint a hagyatéki pert az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül kell megindítani. A per megindítását legkésőbb a határidő elteltét követő 8. napig a perre illetékes bíróság által érkeztetett keresetlevél bemutatásával, vagy más, hitelt érdemlő módon a közjegyzőnél igazolni kell.

A pert azzal szemben kell megindítani akinek a hagyatékból való részesülése az öröklési jogi, vagy másodlagos öröklési vita tárgya. Amennyiben a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti perben ugyanolyan kereseti kérelmet is elő lehetne terjeszteni, mint a hagyatéki perben, úgy az a hagyatéki per szabályainak kijátszását eredményezné.

Arról nem is beszélve, hogy a hagyatéki per alperese csak a törvényben meghatározott személy lehet, az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kereset alperesi köre ettől eltér.

- Az ideiglenes hagyatékátadó végzés véglegessé válásával továbbá felpereseknek alanyi jogosultságuk van a kötelesrész kiadása iránti per megindítására, de ebben a perben is szükség van a bűncselekmény jogerős megállapítására, illetve a minden kétséget kizáró bizonyíték megjelölésére.

- A Pp.110.§ (3) bekezdése szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

Amennyiben az eljáró bíróságok a felperesek keresetlevelét ennek megfelelően vizsgálták, illetve bírálták volna el, akkor egyértelműen megállapítható lett volna, hogy felperesek keresetének elbírálása nem tartozik a járásbíróság hatáskörébe, egyrészt azért, mert állításuk szerint a támadott üzletrész átruházási szerződésben az üzletrész értéke ténylegesen legalább 66.000.000,-Ft, melynek az 1/2-ed része a kötelesrész alapja, így ez az érték a 30.000.000,-Ft-ot meghaladja, emiatt a vagyoni jogi igényük a törvényszék hatáskörébe tartozna.

Másrészt ha a támadott üzletrész átruházási szerződés bűncselekmény következtében jött volna létre, úgy az fedezetelvonó, mert a kötelesrész alapjuk egy részét - az átruházott üzletrész 90%-nak mértékében - elvonta.

A II.fokú ítélet 16. pontja ugyanis ezt támasztja alá. A fedezetelvonó szerződés pedig nem érvénytelen (létre nem jött), hanem relatív hatálytalan a felperesekkel szemben abban az esetben, ha a szerződésen fellelhető aláírás bűncselekménnyel keletkezett.

A 66.000.000,-Ft-os saját tőkével rendelkező cég esetében a felperesek által megjelölt vagyoni igény ténylegesen 60.000.000,-Ft, amely szintén a törvényszék hatáskörét alapozza meg.

- Felperesek a keresetlevelükben azt is állítják, hogy a támadott üzletrész átruházási szerződés szerint az átruházónak és nekem egyenlő mértékű (50-50%-os) üzletrészünk volt, pedig a cégnyilvántartásban néhai [REDACTED] 90%-os üzletrésze volt. Ennek értelmében a változások bejegyzésről szóló végzés jogszabályt sért, a változásbejegyzéshez csatol tagjegyzékkel együtt.

Az ilyen igény - a cégbejegyzést követően a létesítő okirat cégjegyzékadatokkal össze nem függő módosítása - pedig a létesítő okirat módosítása, érvénytelenségének megállapítása iránti perben érvényesíthető.

Ezt támasztja alá a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról, és a végelszámolásról szóló 2006.évi V. tv. (Ctv.) 71.§ (1) bekezdése is. A Ctv. 69-70.§-ban meghatározott perekben a bíróság soron kívül jár el.

A Pp.21.§ (5) bekezdése, és a 22.§ (3) bekezdése továbbá kimondja, hogy:”

(5) Ha egy vagy több fél a perben több követelést, illetve jogot érvényesít, a pertárgyérték számítása során ezek értékét össze kell adni. Látszólagos tárgyi keresethalmazat esetén a per tárgyának az értéke a legnagyobb értékű követelés vagy jog értékével egyezik meg.

22. § [A pertárgy értékének meghatározása]

(3) Ha a felperes által meghatározott érték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellenzök, egyébként valószínűtlen, vagy ha azt az alperes vitássá teszi, a per tárgyának az értékét a bíróság határozza meg.

- A bűncselekmény megállapításához azonban minden kétséget kizáró bizonyítékként a büntető eljárásban beszerzett, és a felperesek keresetleveléhez csatolt írásszakértői vélemény önmagában nem elégséges, mert a nyomozó hatóság fentebb idézett határozata szerint az írásszakértői vélemény is vitatható.
- A fenti jogszabálysértéseket – főleg a hatáskör vizsgálatának hiányára vonatkozóan – a felülvizsgálati kérelmemben és az azzal egyidőben előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmem IV. pontjában indokoltam azt, hogy a jogerős ítélet miért tér el a Kúria által közzétett ítélezési gyakorlatától.
Az indokolásomban a 2/2010.(VI.28) PK. véleményt, és a Kúria BH.2019.20. számú eseti döntését hivatkoztam meg.
Álláspontom szerint amennyiben az I. és II. fokon eljáró bíróságok a pertárgy érték felperesek által megjelölt összegének vitatását érdemben elbírálták volna, úgy a keresethalmazatra tekintettel a pertárgy érték a 30.000,-Ft-ot meghaladta volna.
Ebben az esetben nem is lett volna szükség a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemre. A pertárgy érték általam történő vitatására tekintettel a Pp.22.(3) bekezdése értelmében a per tárgyának az értékét a bíróság határozza meg.

A kifejezett indokaim ellenére sem vizsgálta meg az I. fokon eljáró bíróság hatáskörének a hiányát a Székesfehérvári Törvényszék és a Kúria sem.

A Kúria a felhozott indokaimat sem találta megalapozottnak, ezért a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadta.

A Kúria a döntését azzal indokolta, hogy az általam felhívott 2/2010. számú PK véleménytől való eltérését a támadott ítéletnek nem lehet megállapítani.

A Kúria BH.2019.20. számon közzétett eseti döntéssel kapcsolatosan pedig azt hiányolta, hogy Én nem fejtettem ki azon álláspontomat, miszerint e határozattól mennyiben tér el a jogerős ítélet.

Hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet az I.fokú bíróság ítéletének kizárólag a szerződés létre nem jöttét megállapító rendelkezéseit hagyta helyben.

Indokolásában kitért arra, hogy a polgári perben eljáró bíróság nem jogosult a cégjegyzéki adatot érintő ítélet jogkövetkezményeinek levonására, ezért a II. fokú bíróság e körben a keresetet elutasította. Kiemelte a Kúria azt is, hogy a II. fokú ítélet indokolása szerint a felperesek igényüket kizárólag összetett módon több eljárás útján érvényesíthetik, melynek előfeltétele a megállapítási per megindítása volt.

Állásponton szerint azonban ez a következtetés téves jogszabályi értelmezésen alapul.

Az esetleges hagyatéki perben, és a kötelesrész iránti igény érvényesítésekor hivatkozni lehetett volna az üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttére amennyiben azt minden kétséget kizáró bizonyíték támasztotta volna alá.

Ugyanakkor figyelmen kívül hagyta a Kúria a II.fokú ítélet indokolásának azon részét, mely szerint: „*Alaptalanul hivatkoztak alperesek arra is, hogy a felperesek megállapítás iránti keresetet nem terjeszthettek volna elő, igényüket hagyatéki vagy kötelesrész kiadása iránti perben érvényesíthették volna.*

A törvényszék rögzíti, hogy a felperesek keresetének célja az volt, hogy a szerződéssel érintett üzletrész az örökhagyó hagyatékához tartozónak minősüljön, és így kötelesrészük alapját képezze.

Ezt az igényt azonban a felperesek kizárólag összetett módon, több eljárás útján tudják elérni.

A szerződés létre nem jöttének megállapításán túl ugyanis szükséges a cégbíróság eljárása, az üzletrész tulajdonjogának cégnyilvántartásban történő rendezése tárgyában, majd ezt követően kerülhet sor az üzletrész, mint hagyatékhoz tartozó vagyontárgy vonatkozásában a póthagyatéki eljárás lefolytatására, és a kötelesrész iránti igény bejelentésére.

A felperesek ebből adódóan igényüket kötelesrész kiadása iránti perben, illetve hagyatéki perben nem tudták volna érvényesíteni, ugyanis az üzletrész hagyatékba tartozását egyik polgári peres eljárás során sem tudja biztosítani, annak előfeltétele a cégbírósági eljárás lefolytatása.

A felperesek érdekeinek megóvásához ezért szükséges volt a megállapítási per megindítása: mindaddig, amíg az üzletrész hagyatékhoz tartozása nem nyer megállapítást marasztalásra irányuló, tehát kötelesrész kiadása iránti pert nem tudnak indítani.”

Ezen idézett törvényszéki indokolás azonban egyáltalán nem felel meg a törvény elvárásának, mert téves következtetéseket vont le a felperesek keresetösszege jogával kapcsolatosan.

A felperesek ugyanis mind a hagyatéki perben, mind a kötelesrész kiadása iránti igényük előterjesztésével jogszerűen terjesztették volna elő a követeléseiket.

A felperesek azonban kötelesrész kiadása iránti igényt mindezidáig nem terjesztettek elő, ugyanis Én mint általános végrendeleti örökös már a Kúria eljárását megelőzően – az átruházott üzletrész, és a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatban volt élettársi közös szerzéssel érintett vagyonrész kivételével – peren kívül elismertem, és a törvényes örökösök részére fejenként 12.904.255,-Ft-ot már megfizettem.

Ezen túlmenően azonban – a törvényszék álláspontjával szemben - pontosan a hagyatéki perhez tartozó kérdések mindazok, amelyeket a felperesek a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti keresetükben kértek.

A felperesek által indított üzletrész átruházási szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti perben nem volt joguk annak megállapítására, hogy az üzletrész átruházásból érintett vagyoni érték a hagyatékba tartozik. Ilyen következtetést csak a hagyatéki perben lehet levonni.

Megértettem a T. Főtitkár Úr azon tájékoztatását, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felül bírálataira nem rendelkezik hatáskörrel.

A bíróságok eljárásában eldöntendő jogértelmezési, illetve ténykérdések felülmérlegelésére az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre, és tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a hivatkozott bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásában beszerzett bizonyítékokat, és előadott érveket.

Megértettem azt is, hogy a bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi – vélt, vagy valós – jogsérelem orvoslása eszközének, mert ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan IV-ed fokú bírósággá válna.

A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki.

Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb eszközzel már nem orvosolható.

Erre tekintettel kijelentem, hogy a fenti bírói döntésekhez fűzött jogi érvelésemet pertörténet és a tényállás ismertetése céljából rögzítettem.

Meggyőződésem azonban az, hogy az információk szükségesek az alkotmányjogi panaszom megalapozásához.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A fentebb előadott tényállás és pertörténet alátámasztja azt, hogy Én mint indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségemet már kimerítettem, de a II. fokú döntés nem orvosolta a fellebbezésemben felhozott törvénysértéseket. Ezért vált szükségessé az, hogy a jogszabálysértésekre hivatkozással a jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelmet terjesszek elő.

A felülvizsgálati kérelmem érdemi elbírálását azonban a Kúria a most támadott végzésével megakadályozta azzal, hogy a felülvizsgálatot megtagadta.

Kijelentem ezért hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás már nincs folyamatban.

Kijelentem azt is, hogy az I. fokon eljáró bíróságnál perújítási engedélyezése iránti kérelmet sem terjesztettem elő.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A T. Alkotmánybíróság a panaszindítványom beérkezése után a 2021.04.29. napján kelt IV/890-1/2021. ügyszámú tájékoztató levelében tényként állapította meg, hogy a perbeli jogi képviselőm a Kúria Pfv.VII.20.930/2020/2. számú végzését 2021.02.05. napján vette át, míg az alkotmányjogi panaszindítvány 2021.04.07. napján került érkezetésre a Dunaújvárosi Járásbíróságon.

Ebből megállapítható, hogy az alkotmányjogi panaszt a törvényi határidőn túl – a 61. napon – terjesztettem elő.

A T. Alkotmánybíróság felhívására ezért a rajtam kívül álló, elháríthatatlan okból történt akadályoztatásom alátámasztására az ügyrend 28.§ (5) bekezdése szerinti követelményeknek megfelelő igazolási kérelmet terjeszték elő (A/1. szám alatt csatolva) a jelen kiegészítéssel és hiánypótlással egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszindítványom előterjesztésével egyidőben. Bízom az igazolási kérelmem méltányos elbírálásában, és elfogadásában.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

A fentebb ismertetett tényállás, és a pertörténeti adatok egyértelműen alátámasztják, hogy a támadott kúriai végzés I.r. alperese Én vagyok, így az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés a jogaimat és törvényes érdekeimet közvetlenül érinti. Az érintettségemet a panaszindítványhoz csatolt mellékletek is alátámasztják.

Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panaszindítvány előterjesztéséhez jogosultsággal rendelkezem.

.) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Az Abtv.29.§-a kimondja, hogy:

„29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

Az idézett rendelkezésben foglalt két feltétel vagylagos. Ebből az következik, hogy az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, és az egyik feltétel fennállása már megalapozhatja a 29.§ szerinti befogadási feltétel teljesülését.

A bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenességre való hivatkozásomat az Alaptörvény XXVIII.cikk (1-2) és (7) bekezdésére alapítom.

Ezek a rendelkezések kimondják, hogy:

„XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az Alaptörvény 25.cikk (3) bekezdése kimondja, hogy:

„25. cikk

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.”

Mindezen alaptörvényi előírásokon túlmenően a hatályos Pp.24.§ (1) bekezdése előírja, hogy:

„24. § [A hatáskör hiányának figyelembevétele]

(1) A bíróság a hatáskörének hiányát hivatalból veszi figyelembe. Ha azonban a hatáskör a per tárgyának az értékétől függ, az írásbeli ellenkérelem előterjesztését követően a hatáskör hiánya figyelembe nem vehető.

Az idézett rendelkezés szerint a pertárgyérték a tárgyi ügyben azonban a hatáskör hiánya nem csak a pertárgyérték alapján állapítható meg, hanem amiatt is, mert a jogszabálysértő cégbírószági változások átvezetését elrendelő cégbírószági végzés cégtörvényességi vizsgálat hivatalból történő lefolytatásával nem orvosolható.

Az I. fokon eljáró bíróságnál az érdemi ellenkérelem előterjesztése előtt ezért is terjesztettem elő hatásköri kifogást és áttétel iránti kérelmet.

A hatásköri kifogásomat az I. fokon eljáró bíróság elutasította, az elutasító végzést pedig a II. fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék helyben hagyta. Mindezekre a felülvizsgálati kérelmemben és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmemben is hivatkoztam.

Érvelésem szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésén alapuló jogorvoslathoz való jogom azáltal sérült, hogy a Kúria támadott végzése figyelmen kívül hagyta a hatásköri kifogásomat és a kifejezett hivatkozásom ellenére sem vizsgálta az I. fokon eljáró bíróság hatáskörének hiányát a felperesek teljes kereseti kérelmének elbírálására vonatkozóan. Nem észlelte továbbá a II. fokon eljáró bíróság ezzel kapcsolatos téves jogszabály értelmezését.

Azon oknál fogva, hogy az I. és II. fokú bíróság tévedését a Tisztelt Kúria kizárólag rám terhelte megfosztott az Alaptörvényben garantált jogomtól, hogy a jogszabálysértő II. fokú ítélet érdemi felülvizsgálatát kérjem. A jogszabálysértő II. fokú ítélet által nekem okozott sérelmek orvoslására csak a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásával lett volna lehetőség.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, fogalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.

A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.

A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, elintézésére meghatározott határidő stb.

Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslat lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvoslhatóságát.

Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják.

A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. A jogorvoslathoz való jog, mint alapjog sérelme tehát akként is megvalósulhat, hogy más (alap) jogi sérelem esetleg nem állapítható meg az ügyben. (3064/2014 (III.26.) AB határozat, indokolás (16-17))

A fentiekre tekintettel – álláspontom szerint – az állított alapjog sérelme a bírói döntést érdemben befolyásolta.

- A tisztességes eljárás körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem, az érdemi elbírálás, az időszerűség és a jogbiztonság, valamint a kiszámítható jogalkalmazás, a hatáskör elvonása tilalmának tiszteletben tartása.

E követelményre (összefoglalóan) pl.: 8/2011 (II.18.) AB határozat ABH 2011, 49, 80-81). Az Alkotmány Bírósági gyakorlat számára is mintaadó, az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) a tisztességes eljárásra vonatkozó, a polgári ügyekben irányadó gyakorlata szerint a polgári jogi jogvitákban érintett jogokat illetően a tisztességes eljárás két alapvető feltétele, hogy a bíróság rendelkezzen jogosultsággal arra, hogy az eléje terjesztett ügy összes tény- és jog kérdésével foglalkozhasson és legyen olyan eljárási rend, amely a bizonyítékok teljes körű szolgáltatására a félnek lehetőséget biztosít.

Álláspontom szerint az eljárás tisztességét súlyosan sérti, ha a bíróság a kereseti kérelem ügyében úgy hoz döntést, hogy azt aggályos bizonyítékokra alapozza, mely az alperes méltóságát is sérti. Esetünkben a bíróság a büntető ügyben keletkezett és a nyomozó hatóság által aggályosnak tartott írásszakértői véleményre alapozva állapította meg az üzletész átruházási szerződés létre nem jöttét. Ez ténylegesen úgy értelmezhető, hogy a polgári ügy elbírálásánál az üzletész átruházási szerződést aláíró szerződő feleket és a tanúkat rosszhiszeműnek és „bűnösnek” tekintette.

A hatályos Pp. 264.§ (1) bekezdése a más hatóság határozatához kötöttség kérdésében úgy rendelkezik, hogy: „*Ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményeiről polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.*”

Értelmezésem szerint ebből az is következik, hogy ha a büntető ügyekben eljáró hatóság a büntető eljárást bűncselekmény hiányában megszünteti, mert az írásszakértői véleményt aggályosnak tartja, akkor a polgári ügyben eljáró bíróság az aggályos írásszakértői véleményre alapozva nem állapíthatja meg a szerződés létre nem jöttét, mert ezzel egyben a szerződést aláíró személyeket bűnösnek tekinti.

A Pp. 269.§ (1) bekezdés d) pontja az alábbiakat írja elő:

„*(1) Jogsértő és a perben nem használható fel az a bizonyítási eszköz, illetve annak elkülöníthető része, d) amelynek a bíróság elé terjesztése személyiségi jogot sértene.*”

A tisztességes eljárás minimuma, hogy a bíróság a végleges a felek életére, vagyoni viszonyaira kiható döntését csak a megfelelő adatok és tények feltárását követően, valamennyi tény- és jogkérdést figyelembe véve dönt és ennek során kötve van a felek kérelmeihez azon túl nem terjeszkedhet.

A tisztességes eljáráshoz való jogban nem csupán a bíróság hatékony működése, az ügyek intézésének üteme, hanem a döntések jobb minősége is bele tartozik. Erre figyelemmel e jog részeként megilleti az eljárás alanyait az is, hogy ügyükben az eljárási szabályok szerinti jogorvoslati rendelkezésre álljon.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárásról és a jogbiztonsággal összefüggésben a 42/2004 (XI.09.) AB határozatban fejtette ki: a jogorvoslati eljárásban a törvény szabályainak „*azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé*” tenni, hogy a hibás döntés esetén a sérelem valóban orvosolható legyen.

A 19/1999 (VI.25.) AB határozatban kiemelte az Alkotmány bíróság, hogy a bírói tevékenység lényegét jelentő konfliktus rendezés hitelességét és stabilizáló szerepét a jogorvoslat révén több fórumon megerősített azon kötelező erejű és végrehajtható döntésének lényegét az adja, hogy az egyedi ügyekben a bíró minden féle befolyásolástól mentesen a törvények, illetve általában a jogszabályok alapján belső meggyőződése szerint jár el. (ABH 1999, 150, 153.)

A – többek között a jogorvoslat lehetőségével is támogatott hatáskör elvonás tilalma és a hatáskör hiányának hivatalból való megállapítása – a bírósági szervezetben nem csupán az alaptörvény B cikkében foglalt jogbiztonsági kérdés.

A hatáskör telepítéséről az organikus törvénynek minősülő, a bírói szervezetre vonatkozó jogszabályokon túl, az eljárási törvények rendelkeznek és ez fontos része a független és pártatlan bírósághoz való jognak, amely az alaptörvény 28. cikk (1) bekezdése alapján minden ügyfelet megillető jog és a törvényes eljárás eminens biztosítója.

Ennek révén garantálható az ügyfelek bíróság előtti egyenlősége és az eljárási törvény betartatása, ami alapvető garancia minden peres fél számára, hogy ügyében nem születik szubjektív alapokon nyugvó titkolt preferenciális érdekeket szolgáló határozat, csakis megalapozott és lehetőség szerint az igazságos eredményhez közel álló döntés.

Ha a hierarchikus bírói szervezetben a hatásköri szabályokat figyelmen kívül hagyják ezzel mind a jogorvoslati joga és a feleket megillető rendelkezési jog sérül, így az minden, csak nem tisztességes eljárás és megkérdőjelezi a bíróság függetlenségét és pártatlanságát is.

Mindezekre tekintettel a hatásköri szabályok megtartása alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Álláspontom szerint a Kúria most támadott felülvizsgálatot megtagadó végzése az Alaptörvény II. cikk, és a XXVIII. cikk (1-2) és (7) bekezdéseit sérti. Ezek az alábbiakat tartalmazzák:

„II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A Kúria végzése azért sérti az Alaptörvény fentebb idézett rendelkezéseit, mert nem vizsgálta az I. fokon eljáró Dunaújvárosi Járásbíróság hatáskörét a felperesek nála előterjesztett kereseti kérelmének elbírálásához.

A hatáskörré vonatkozó szabályok megsértésére Én mind a felülvizsgálati kérelmemben, mind pedig a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmemben hivatkoztam.

Amennyiben a Kúria az általam jelzett jogszabálysértéseket figyelembe vette volna, úgy azt is észlelnie kellett volna, hogy az I. fokon eljáró bíróság a felperesek keresetét befogadta, pedig – álláspontom szerint – az nem felelt meg a Pp.170.§-ban foglalt követelményeknek.

A Kúriának azt is észlelnie kellett volna, hogy a Székesfehérvári Törvényszék sem vizsgálta meg a felperesek kereseti kérelmét akkor, amikor a felperesek kizárási indítványának eleget téve eljáró bíróságként kijelölte a Dunaújvárosi Járásbíróságot.

A Kúriának azt is figyelembe kellett volna vennie, hogy a II. fokú bíróság jogszabálysértő módon hagyta helyben a hatásköri kifogásom elutasításáról szóló I. fokú végzését.

Álláspontom szerint a hatásköri szabályok megsértése alapvető Alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely az érdemi döntésre is kihatott. Az I.fokon eljáró bíróság olyan kérdésekben is hozott döntést, amelyhez nem volt hatásköre.

A szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti keresetben nem lehet a hagyatéki perre tartozó kérelmet előterjeszteni, illetve a kérelemnek helyt adó döntést hozni.

Ezt a jogszabálysértést a II. fokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék ítélete sem szüntette meg azzal, hogy az I.fokú ítéletet kismértékben megváltoztatta, és az eredeti állapot helyreállítása körében a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága megkeresését mellőzte, illetve a felperesek erre irányuló kérelmét elutasította.

A Székesfehérvári Törvényszék azonban nem utasította el a felperesek azon kereseti kérelmét amelyben a hagyatéki ügyben eljáró Dr. Kindl Eszter Györgyi közjegyző megkeresését kérték figyelemmel arra, hogy az örökhagyó üzletrészeinek visszajegyzése következtében az örökhagyó üzletrésze hagyatéki vagyon fog képezni.

A II. fokon eljáró bíróság nem észlelte, hogy az I. fokon eljáró bíróság ebben a kérdésben nem hozott döntést.

A Kúria a végzése meghozatalánál figyelmen kívül hagyta azt is, hogy Én az I.fokú bíróság döntését amiatt is támadtam, mert a felperesek által megjelölt pertárgy értéket fogadta el ahelyett, hogy a pertárgy értéket a keresethalmazatra vonatkozó szabályok szerint megállapította volna.

Ez a jogszabálysértés pedig a felülvizsgálati kérelmemre, illetve annak befogadására is kihatással volt, mert a jogszerűen megállapított pertárgy érték esetén a felülvizsgálati értékhatár vizsgálatára nem lett volna szükség.

Az 5.000.000,-Ft-ot meghaladó pertárgy érték esetén nem lett volna szükség a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének engedélyezésére. Ebben az esetben a Kúria nem tagadhatta volna meg a jogerős ítélet felülvizsgálatát.

Én azonban a hatásköri szabályok megsértését nemcsak a pertárgy érték jogellenes megállapítására alapoztam, hanem arra is, hogy a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a perrel érintett üzletrész átruházási szerződéssel kapcsolatos változások bejegyzését elrendelő végzések az örökhagyó 50%-os üzletrészesének átjegyzéséről rendelkezett pedig a felperesek a kereseti kérelmükben az örökhagyó üzletrészt 90%-ban jelölték meg.

A cégbírói végzés így jogszabálysértő volt, ezért annak megszüntetésére csak a Székesfehérvári Törvényszék hatáskörében eljárva kerülhetett volna sor.

A Cégbíróság a változásbejegyző végzéséhez kötve van, azt hivatalból lefolytatott cégtörvényességi vizsgálat keretében megváltoztatni nem lehet.

A Kúria végzése – mivel alapos ok nélkül figyelmen kívül hagyta a hatályos jogot – önkényes jogalkalmazás ami fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel sem, így sérti az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes bírói eljáráshoz való jogot.

Alaptalanul hivatkozott a Kúria a támadott végzése indoklásában arra is, hogy a jogerős ítélet az I.fokú bíróság ítéletének kizárólag a szerződés létre nem jöttét megállapító rendelkezéseit hagyta helyben.

Az I.fokú ítélet helybenhagyása azonban jogszabályt sért, mert az I.fokú bíróság ítélete a Székesfehérvári Járási és Nyomozó Ügyészség álláspontja szerint vitatható írásszakértői véleményen alapul.

A büntető eljárásban keletkezett bizonyítékok köréből kiragadni az írásszakértői véleményt nem lehet, mert a büntető eljárásban meghallgatott tanúk vallomása az írásszakértői véleményt aggályossá teszi. Az aggályos írásszakértői véleményre alapozott ítélet nem lehet alapos.

A szerződés létre nem jöttének megállapítása közvetve úgyis értelmezhető, hogy a lányom és én bűncselekményt követtünk el. Ilyen megállapítást tenni azonban csak akkor lehet, ha a bűncselekmény elkövetését a büntető bíróság megállapítja.

Márpedig a büntető eljárás a nyomozati szakban bűncselekmény hiányában megszüntetésre került. A jogerős ítélet ennél fogva sérti az emberi méltóságot is.

Az Alaptörvény XXVIII.cikk (2) bekezdését ezért a jogerős ítélet sérti. A Kúria támadott végzése azonban ezt is figyelmen kívül hagyta akkor, amikor a II. fokú ítéletet a szerződés létre nem jöttének megállapítása, illetve helybenhagyása vonatkozásában jogszerűnek találta.

Nem észlelte a Kúria azt sem, hogy téves jogszabály értelmezésen alapult a jogerős ítélet azon megállapítása, mely szerint:

„Alaptalanul hivatkoztak alperesek arra is, hogy a felperesek megállapítás iránti keresetet nem terjeszthettek volna elő, igényüket hagyatéki vagy kötelesrész kiadása iránti perben érvényesíthették volna.

A törvényszék rögzíti, hogy a felperesek keresetének célja az volt, hogy a szerződéssel érintett üzletrész az öröktagyó hagyatékához tartozónak minősüljön, és így kötelesrészük alapját képezze. Ezt az igényt azonban a felperesek kizárólag összetett módon, több eljárás útján tudják elérni. A szerződés létre nem jöttének megállapításán túl ugyanis szükséges a cégbíróság eljárása, az üzletrész tulajdonjogának cégnyilvántartásban történő rendezése tárgyában, majd ezt követően kerülhet sor az üzletrész, mint hagyatékhoz tartozó vagyontárgy vonatkozásában a póthagyatéki eljárás lefolytatására, és a kötelesrész iránti igény bejelentésére. A felperesek ebből adódóan igényüket kötelesrész kiadása iránti perben, illetve hagyatéki perben nem tudták volna érvényesíteni, ugyanis az üzletrész hagyatékba tartozását egyik polgári peres eljárás során sem tudja biztosítani, annak előfeltétele a cégbírósági eljárás lefolytatása.

A felperesek érdekeinek megóvásához ezért szükséges volt a megállapítási per megindítása: mindaddig, amíg az üzletrész hagyatékhoz tartozása nem nyer megállapítást marasztalásra irányuló, tehát kötelesrész kiadása iránti pert nem tudnak indítani.”

Álláspontom szerint a jogerős ítélet idézett része azért alapul téves jogértelmezésen, mert valamely dolog hagyatékba tartozást csak a hagyatéki perben állapíthatja meg az arra hatáskörrel rendelkező bíróság.

A Kúria az eljárt bíróságok téves jogértelmezésének figyelmen kívül hagyásával alaptalanul fosztott meg a rendkívüli jogorvoslat igénybevételétől.

A tisztességes eljárásra vonatkozó több évtizedes konzekvens gyakorlat értékmérő szerepét kiemelve a 7/2013.(III.1) AB. határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette azt is, hogy az új, alaptörvényi szintű feladatának a bírói döntések alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatakor az Alaptörvényben magfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemeit alkotmányos mérceként veszi figyelembe.

Az Abh-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH.1998,91,98-99.)

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a 8/2011.(II.18.) AB határozat és az ABH.2011.49,80,81. számú határozatok szerint az érdemi elbírálás az időszerűség, a jogbiztonság és a kiszámítható jogalkalmazás, valamint a hatáskör elvonás, illetve a hatásköri szabályok tiszteletben tartásának követelménye is.

Álláspontom szerint a Kúria általam támadott végzése amiatt sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogaimat, mert alaptalanul tagadta meg a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását, tévedett annak megítélésében, hogy a jogerős ítélet eltér az általam meghivatkozott eseti döntésektől.

Az Alkotmánybíróság ugyanis a tisztességes eljárással és jogbiztonsággal összefüggésben, a 42/2004. (XI.9.) AB határozatban fejtette ki: a jogorvoslati eljárásban a törvény szabályainak "azt kell a fél számára lehetővé és a jogorvoslati fórumra nézve kötelezővé" tenni, hogy hibás döntés esetén a sérelem valóban orvosolható legyen.

Mindezekre tekintettel hivatkozom arra is, hogy az Alkotmánybíróság felfogásában a jogorvoslathoz való jog soha nem formai kérdés. A 6/2013. (III.1.) AB határozat tartalmát figyelembe véve megállapítható az is, hogy a jogorvoslás kérdése a tisztességes eljárás biztosítója, minthogy a törvényi rendelkezések alkalmazásában alappal bízó jogalanyok a hatóságok és a bíróság mulasztása, vagy téves jogértelmezése miatt sem kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy jogaik gyakorlásában sérelmet szenvedjenek.

Ebből következően a jogorvoslathoz való jognak a támadott határozatban történő módon való kiürítése az én egyéb garanciális jellegű eljárási jogaimat vonta el, tartalmilag pedig nem reparálható jogsérelmet okozott.

Az ítélkezési tevékenység egyetlen megnyilvánulása sem nélkülözheti az igazságszolgáltatás rendjét meghatározó alkotmányjogi garanciákat, azokat a hatásköri és illetékességi szabályokat, amelyek a működéshez szükséges igazságszolgáltatási szervezetet is kialakítják.

Ezek ugyanis tartalmilag azt jelentik, hogy az eljárási törvények a meghatározott típusú ügyeket az Alaptörvénynek megfelelően kialakított igazságszolgáltatási szinteken előzetesen és absztrakt szabályok szerint, a bírák egy meghatározott csoportjára bízta.

Ez szoros kapcsolatban áll a bírói függetlenséggel és pártatlansággal, mert előzetesen kizárólag azokat a manipulatív megoldásokat, amelyek az alkotmányos védelem alatt álló tisztességes eljárás követelményeit, az ügyben hozott jogerős döntés jogszerűségét, tárgyszerűségét veszélyezteti.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom arról a tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy a támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem kezdeményeztem.

a) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Alulírott Kotrebai Erika indítványozó a jelen alkotmányjogi panasz aláírásával egyben nyilatkozom arról, hogy a *személyes adataim közzétételéhez hozzájárulok.*

b) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek):

- Felperesek kereseti kérelme (1. sz.);
- A Székesfehérvári Törvényszék eljáró bíróságot kijelölő végzése (2.sz);
- A Dunaújvárosi Járásbíróság hatásköri kifogást elutasító végzése (3.sz.);
- A Székesfehérvári Törvényszék végzése a hatásköri kifogást és az áttétel iránti kérelmet elutasító végzés helybenhagyásáról (4.sz);
- A Dunaújvárosi Járásbíróság 7.P.20.361/2018/53. számú I. fokú ítélete (5.sz);
- A Székesfehérvári Törvényszék 2.Pf.287/2019/3. számú II.fokú ítélete (6.sz.);
- A Székesfehérvári Járási és Nyomozó Ügyészség nyomozást megszüntető határozata (7.sz.);
- A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmem és a felülvizsgálati kérelmem (8.sz.)

- Megállapodás üzletrész adásvétellel történő átruházásról, tagjegyzék, cégbírószági változásbejegyző végzés (9.sz.)

- Kúria Pfv.VII.20.930/2020/2. számú végzése (10.sz)

Kelt: Székesfehérvár, 2021. május 31.

.....*Kotrebai Erika*.....

Kotrebai Erika [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] indítványozó

Előttük, mint tanúk előtt:

